

SÍNDIC DE GREUGES DE LA COMUNITAT VALENCIANA REGISTRE GENERAL
03/03/2016
EIXIDA NÚM. 04701

Col·legi Oficial de Metges de València
Sra. Presidenta
Avda. Plata, 34
Valencia - 46013 (València)

=====
Ref. queixa núm. 1513516
=====

Assumpte: exclusió del valencià en publicitat institucional.

Sra. Presidenta,

Vam rebre en esta institució un escrit signat pel Sr. (...), que va estar registrat amb el número indicat més amunt.

Substantialment manifestava els fets i les consideracions següents:

- Que la revista oficial del Col·legi Oficial de Metges de València està redactada exclusivament en castellà.
- Que en nombroses ocasions ha demanat un tracte igualitari per a les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, sense que en la data de formular la seua queixa haja obtingut cap resposta.
- Que la citada circumstància vulnera la legalitat vigent sobre la cooficialitat del castellà i el valencià.

En considerar que la queixa reunia els requisits establits en els articles 12 i 17 de la Llei 11/1988, de 26 de desembre, del Síndic de Greuges, va ser admesa, i en vam donar trasllat, de conformitat amb el que determina l'article 18.1 de la llei esmentada, al Col·legi Oficial de Metges de València a fi de contrastar les al·legacions formulades per la persona interessada, i per demanar que ens remetera informació suficient sobre la realitat d'aquelles i de la resta de circumstàncies concurrents en este supòsit.

La comunicació rebuda de l'Il·lustre Col·legi Oficial de Metges de València, donava compte del següent:

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 03/03/2016	Pàgina: 1
C/ Pasqual Blasco, 1 03001- ALACANT Tel. 900 21 09 70 / 965 93 75 00 Fax: 965 93 75 54 www.elsindic.com correu electrònic: consultas_sindic@gva.es		

« (...) El Dr.(...) ha presentado una sola petición en dicho sentido, desde la toma de posesión de esta Junta, sin que conste que la anterior Junta de Gobierno realizase actuación alguna, siendo que de las miles de visitas que se reciben en nuestra página web solamente un muy pequeño porcentaje son a su versión en valenciano. Al respecto debo manifestar, que los distintos artículos que se incluyen en la revista, son realizados a elección del autor, en la lengua cooficial que considera, por lo que en el caso de haber recibido alguna comunicación, artículo o nota para su inclusión en valenciano, así se habría publicado, lo cual no se ha dado hasta la fecha.

NO OBSTANTE LO ANTERIOR, esta JUNTA DE GOBIERNO desde que tomó posesión en el mes de junio de 2.014, tiene como uno de sus objetivos, que al finalizar su periodo de mandato, todas las comunicaciones del Colegio se realicen en ambas lenguas cooficiales, actualmente la página web del colegio, www.comv.es existe la posibilidad de acceder a la misma utilizando cualquiera de ambas lenguas.

Así durante el ejercicio 2.016 existe la previsión de proceder a remitir la totalidad de las comunicaciones que se realicen a los colegiados en ambas lenguas cooficiales, y para ello se va a contratar un sistema de traducción permanente, lo que a su vez permitirá, en un menor plazo el que la revista colegial también sea confeccionada en ambas lenguas, y ello en la versión digital, por lo que de esta forma se conseguirá que todas las comunicaciones colegiales se hagan en ambas lenguas, dando cumplimiento a uno de los compromisos de la Junta que tengo el honor de presidir.

Dicho lo anterior, y sobre la queja remitida, manifestar que en ningún momento se ha limitado ni cercenado el derecho de cualquier colegiado a dirigirse al Colegio en la lengua que considere oportuno, sea en castellano o en valenciano, como no podría ser de otra forma. (...)

Vam donar trasllat a l'interessat de la comunicació rebuda perquè, si ho considerava escaient, formulara les al·legacions que considerara oportunes, i així ho va fer, i va ratificar el seu escrit inicial de queixa, assenyalant que «el I.C.O.M.V. no té cap intenció de fer difusió del valencià com crec que és la seva obligació com a organisme oficial i públic.»

En primer lloc, esta institució accepta els seus arguments, en el sentit que els diversos articles que s'hi inclouen en la revista col·legial, «*son realizados a elección del autor, en la lengua cooficial que considera.*»

No obstant això, hem d'assenyalar que la Llei d'ús i ensenyament del valencià està vigent des de fa més de 30 anys i que, en el seu Títol tercer reconeix el dret de tots els ciutadans a ser informats pels mitjans de comunicació social tant en valencià com en castellà, i a utilitzar, indistintament, les dues llengües quan calga, i que esta obligació ha d'abastar, com no podria ser d'altra manera, els nous mitjans de comunicació i les noves realitats tecnològiques.

Tanmateix, en la tramitació de la present queixa ha sorgit una altra qüestió sobre la qual esta institució ha de pronunciar-se i sobre la qual hem de fer les següents consideracions com a fonament del recordatori de deures legals i el suggeriment amb què concloem:

L'autenticitat d'este document electrònic pot ser comprovada en https://seu.elsindic.com		
Codi de validació: *****	Data de registre: 03/03/2016	Pàgina: 2

El present expedient de queixa s'inicia, com sap, com a conseqüència d'un escrit dirigit a esta institució per l'interessat, íntegrament redactat en valencià.

En conseqüència, i com a garantia dels drets reconeguts en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, que en el seu article 11 estableix que "(...) en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i aquelles en què hi haja altres interessats que així ho manifesten, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot el que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua en què s'haguera iniciat el procediment. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial emprada, en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la indicada pels interessats", la petició d'informe que els va ser feta, es va fer en la llengua elegida per l'interessat, això és, en valencià.

No obstant això, la part essencial de l'informe remés per el I.C.O.M.V. es troba redactada íntegrament en castellà.

La Generalitat Valenciana, en compliment del manament estatutari contingut en l'Estatut d'Autonomia, va promulgar la Llei 4/1983, de 23 de novembre, d'ús i ensenyament del valencià, el preàmbul de la qual assenyala la necessitat de recuperar l'ús social i oficial del valencià.

La citada Llei va significar, d'una banda, el compromís de la Generalitat Valenciana de defensar el patrimoni cultural de la nostra Comunitat i, especialment, la recuperació social del valencià, definit com a llengua història i pròpia del nostre poble" i, d'una altra banda, superar la relació de desigualtat existent entre les dos llengües oficials de la Comunitat Valenciana, el valencià i el castellà.

La cooficialitat lingüística instaurada per la Constitució espanyola, que reconeix com a llengua oficial d'una determinada comunitat autònoma, no solament l'idioma castellà, sinó també el propi d'eixa Comunitat Autònoma, va modificar substancialment l'ús, tant privat com oficial, de les diverses llengües en el territori de l'Estat espanyol; és per això que les comunitats autònomes amb idioma oficial propi han legislat sobre la matèria, mitjançant les denominades lleis de normalització lingüística, amb la finalitat de fomentar l'ús oficial de la llengua cooficial amb l'objectiu que esta assolisca cotes similars a aquelles que corresponen al castellà com a idioma oficial del territori espanyol.

La persecució d'estos legítims objectius, reconeguts en les legislacions autonòmiques baix l'empara atorgada per la Constitució, no pot, però, desconèixer, i de fet no ho desconeix, que l'article 14 de la Constitució estableix el principi d'igualtat, amb interdicció de qualsevol forma de discriminació per motiu de llengua, i la declaració de l'article 3 del mateix text constitucional, que estableix expressament el dret de tots els ciutadans a usar la llengua espanyola.

En este sentit, la mateixa Llei d'ús i ensenyament del valencià, conscient de la vigència absoluta del principi d'igualtat i de la prohibició de discriminació per motiu de llengua, declara en el seu article 4 que "en cap cas podrà haver-hi discriminació pel fet d'usar qualsevol de les dos llengües oficials" de la Comunitat Valenciana.

Una de les conseqüències essencials que es deriven dels manaments continguts en els preceptes anteriorment esmentats és el dret que assistix qualsevol ciutadà en les seues relacions amb l'Administració, en elegir la llengua en què este vulga que es produïsquen les comunicacions i la tramitació dels expedients, i sorgix el correlatiu deure de l'Administració de respectar esta elecció i d'utilitzar, al llarg de tot el procediment, l'idioma que haguera estat elegit. En consonància amb això, l'article 1 esmentat anteriorment, declara que "en aquelles actuacions administratives iniciades a instància de part i en aquelles que hi haja altres interessats que així ho manifestaren, l'Administració actuant haurà de comunicar-los tot allò que els afecte en la llengua oficial que trien, independentment de la llengua oficial en què s'haguera iniciat. 2. De la mateixa manera, qualsevol que siga la llengua oficial utilitzada en els expedients iniciats d'ofici, les comunicacions i la resta d'actuacions s'hauran de fer en la llengua indicada pels interessats.

En el present expedient, tanmateix, la remissió d'un informe en castellà, quan la llengua elegida pel ciutadà ha sigut el valencià, no s'ajusta a estos manaments legals anteriorment exposats.

L'aplicació d'estes lleis de normalització lingüística duta a terme per les diverses comunitats autònomes motiva, de vegades, que ciutadans que tenen com a llengua habitual el valencià, consideren vulnerats els seus drets lingüístics per l'ús d'una llengua o l'altra per part de les autoritats i les oficines públiques.

La normativa vigent respecte de l'ús del valencià, continguda en la Constitució espanyola, en l'Estatut d'autonomia de la Comunitat Valenciana i en la Llei d'ús i ensenyament del valencià, és clara i terminant, i no deixa lloc a cap interpretació, per la qual cosa l'Administració pública valenciana està obligada a garantir la normalització lingüística, tal com es desprén de l'art. 6 de l'Estatut d'autonomia, en assenyalar que «s'atorgarà especial protecció i respecte a la recuperació del valencià ».

De conformitat amb tot el que hem dit més amunt, **HEM DE RECORDAR** a l'**IL·LUSTRE COL·LEGI OFICIAL DE METGES DE VALÈNCIA** els deures legals que la Constitució i la legislació vigent li imposa de respectar els drets lingüístics dels administrats, i d'utilitzar en tots els procediments i en qualsevol altres formes de relació amb ells, la llengua (castellana o valenciana) triada per ells.

Així mateix, li **SUGGERIM** que adopte totes les mesures escaients perquè totes les comunicacions que es realitzen als col·legiats siguen en les dues llengües cooficials de la Comunitat Valenciana, com també que la versió digital de la revista col·legial observe la cooficialitat lingüística vigent.

En virtut de l'art. 29.1 de la Llei 11/1988, reguladora del Síndic de Greuges, li recordem el deure de donar compliment al que disposa la legislació vigent sobre l'ús del valencià, d'acord amb el que hem indicat en el cos d'este escrit, la qual cosa se li comunica perquè, en el termini d'un mes, ens remeta l'informe preceptiu en què ens ha d'indicar si accepta la recomanació que li fem o, si s'escau, les raons que considere per a no acceptar-la.

Perquè en prenga coneixement li fem saber, així mateix, que a partir de la setmana següent a la data en què s'ha dictat, la present resolució serà inserida en la pàgina web de la institució.

Atentament,

José Cholbi Diego
Síndic de Greuges de la Comunitat Valenciana